

най високомъренъ отговоръ на Латинскія царь Балдуина, стрѣснало Калояна, и той се е рѣшилъ вижда се спорядъ това, да се присъедини съ Папскія престолъ, за да можи да спаси отечеството отъ неочекваната опасность; и дѣйствително на 8 ноемврія презъ сѫщата 1204 година, той е былъ коронясанъ за щарь въ Търново отъ Папскія пратеникъ кардинала Леона. Но слѣдъ това му короняванье, той нас скоро се убѣдилъ че Латинитѣ не сѫ непобѣдими, и не давалъ вѣчъ никаквѣ важности: ни на увѣщаніята на Папата, ни на свойте кѫмъ него обѣщанія за да распространи уніятъ въ Бѣлгарія, и да иж свършено присъедини съ западната Римска черкова. Причина же му дали Гърцитѣ, които призвали на помощъ Калояна срецу Латинитѣ, които вѣчъ били почнали да имъ отнематъ земитѣ въ Македонія и Тракія. Пратени били отъ Управителите (Гржци) на Македонія и Тракія нарочни посланици до царь Калояна съ молбѣ: да ги избави отъ новитѣ тѣ непризванни гости и тѣхни мѫжители; и му се обѣщавали че ако той ги избави, тѣ ще му поднескатъ царската корона и му се заклѣли, че ще му бѫдатъ всепокорни подданици. Царь Калоянъ пріель тая ѹмъ покорихъ (но забравилъ че е гржца) молбѣ; и слѣдъ като добре приготвилъ и въоружилъ многобройнатъ си войскъ, той тръгналъ. Тукъ нѣ ще разкажимъ на кѫсо: че Калоянъ между другите градове, испѣдилъ Латинитѣ отъ Едрине, и привзелъ тої градъ; но слѣдъ единъ мѣсяцъ, Царь Балдуинъ самъ дигналъ многочисленни войски, обсадилъ Едрине, и се мѫчили пакъ да го привзѣмни. На 15 Априлія 1205 год., се е отворила страшна битка между Бѣлгаритѣ и Латинитѣ; най сенчѣ царь Калоянъ побѣдилъ Балдуина и го зелъ плѣнникъ. Въ тая битка паднали многобройни рицари Латинци и Френци (до 300 разказва Иричекъ), както и много войници, а останалитѣ въ една нощъ побѣгнали кѫмъ морето за да си отидатъ назадъ въ Цариградъ. Царя ѹмъ же Балдуина уловили Бѣлгаритѣ живъ; и като плѣнникъ былъ доведенъ тукъ въ Търново, заедно съ много други